

birtok adás-vevésénél, miből az következik, hogy a fél gyakran rovatik meg magasabb kincstári illetékekkel mint kellene, vagy megfordítva.

Minden tekintetben égető szükség az, hogy a hitel- és adótelekönnyvek egymással összhangzásba hozassanak, mert nem egy példa van rá, hogy adótelekönnyvben alig bir valamivel az, kinek a hiteltelekkönnyvben szép birtoka van, s viszont adózik nagy bírtok után az, a ki éveken keresztül nem bírt oda menni, hogy birtoka nevére irattassék.

Ezért üdvözöljük azon mozgalmat mely illetékes körökben megindult az ügyre vonatkozólag, mert ettől várunk mi egy nagy lépést hitel viszonyaink javítása felé.

A kaszáló kérdéshez.

IV.

A röpirat Debreczen városnak az erdőházi tulajdonjogát a kincstárral még az 1854 ik évben megkötött szerződés örök bevallás ellenére is kétségbe vonja, azt állítván, hogy az eladott birtoknak sem az eladó kincstár, sem a vevő város nem volt birtokában, hanem egy harmadik (t. i. az alzálogosok.) Hamis alapnak hamisak a következtetései is, azzal a harmadikkal szóba sem állott a kincstár, nem is állhatott, annak a harmadiknak oly gyengén állott a tulajdonjogalapja, mondjuk ki nyíltan, hogy a 12 ft visszafizetéssel kénytelenek lettek volna a kaszálót ott hagyni, mert a város az örök vétellel örök tulajdonosa lett annak a kaszálónak is a város összes közönsége és nem egyesek, mert ha nem így lett volna, és értelmeztek volna az örökvetelkor viszonyt, bizonyára nem akadt volna polgárok közül 10 sem, ki az 1854 ben készült ideiglenes szerződényt aláírta volna s a 12 frtot 42 frtra kiegyesítette volna, ez a leghatalmasabb bizonyítéka annak, hogy a mostani kaszáló birtokosok még az általuk bírt kaszálónak is addig csak használatába, de nem tulajdonjogi birtokába voltak.

Nehezteli a röpirat, hogy az erdő pusztá birtokok a hatóság által körül árkoltattak, mert ugyan csakis a röpirat készítője nehezteli ezt az aláírókról nem teszem fel, hogy azért közlülük valaki megharagudnék, ha a birtokát körül árkolják, hanem egyet mondok, mutassa meg azt az árkolási pert, melyet a röpirat szerzője a várossal szembe folytatott, melyet már minden phorumon elvesztett, kaszáló birtokos társainak. Nemesak szóval, hanem példával is kell szolgálni a hozzájuk folyamodónak, hogy azok aztán a példából okulva: magok is tudjanak eszelekedeteiknek irányt szabni.

A röpirat az erdőtestet mind a kaszálókhoz tartozóknak állítja, sőt tovább megyen, dacára annak, hogy beösméri mikép az egész erdős pusztá birtokot Debreczen város hatósága szerezte, a városi összes birtokosság közös használatára, dacára ennek beösméri, miképp 1818 ik közösen is használtatott, most annak használatáról a nem kaszáló birtokos hazál bíró

A nők és a — regények.

— Csavogás. —

A „D. E.” eredeti tárcája.

Sokan és sokáig vitatkoztak már a regényolvasás fölött különösen a nőket illetőleg. Még a mi nagyszüleink idejében igen jó ajánlólével volt, ha az anya felnőt leányáról, a vőlegény jegyeséről dícsérkedve mondta, hogy „még regényt sem olvasott!” Ma már megszoktuk e „még”, mint elkerülhetlen és a miveltéséhez okvetlen megkívánt rosszat. Mégis vannak igen sokan, kik a regényolvasást a leányok nagy veszélyesnek, a nőkre nézve pedig ártalmas idő vesztegetésnek tartják.

Azt egyáltalában nem akarom tagadni, hogy a regényolvasás már nem egy göndörfűrtű fejcséket zavart meg, sőt az ebből származó exaltáció már sok leányt vezetett végzetes lépésre; színtugy nem akarom tagadni azt, hogy egy érdekes regény harmadik kötetének olvasása közben már nem egy nő mulasztotta el házias teendőit, nem egy nő hányt szemére férjének e vagy ama lovagias férfi hőstetteit, nem egy nő identifikálta magát valamely regény hősnőjével, kiről olvasott, és a legmagasztosabb nőnek tartja magát, ki csak valaha létezett. Igen, még tovább is akarok menni, még azt is megvallom, hogy igen sok nőnél a regényolvasás különféle bajoknak kuforrása, de hát lehet mindenkinek megtiltani, hogy bort igyék, azért mert néhányan lerészegednek és ittasságukban badarságokat követnek el? Az én véleményem szerint a regényolvasás a nőkre nemesak hogy nem káros, hanem szellemi ki fejlődésüknek leghatalmasabb előmozdítója.

Csak igen kevés kivétellel a nő lehetőleg szük körben mozog, és viszonyai nem engedik, hogy ezen túl tekintsen. A nőre nézve az ő háza és az azzal összekötött személyek képezik a világot s az emberiséget, minden egyéb csak homályos fátyolba burkolva lebeg előtük. És hogy mégis átértse a saját sorsát, hogy tel-

lakosokat megakarja fosztani, nemesak, hanem ezektől az 1818-ik évtől fogva kártérítést követel.

Nem hiszem, hogy a röpirat aláírói olyan keményszívűek lennének mint a röpirat szerzője. —

És kik akarják megfosztani, azok, kik, ha két darab fára van szükségük, maguk is mind e mai napig írásbeli folyamodványt nyújtanak be azért, hogy készpénz lefizetés mellett becsárért kapják meg azt a két darab fát, azok kik még a kaszálójukba kidőlt fához sem nyulhatnak, vagy a becsár lefizetése, vagy ha ezt nem teszik, bírói büntetés nélkül, bizony azok a százakra menő folyamodványok nem azt igazolják, hogy a kaszáló birtokosok az erdőnek is birtokosai lettek volna, mert hiszen az ember a magáéért nem szokott folyamodni, hanem azt, hogy az erdő a város közönsége.

Hát 1818. után micsoda alapon szűnt volna meg a város összes polgárainak a joga? vagy azt hiszik, hogy most már lehetne birtokot csak úgy könnyedén elfoglalni, kivált pedig még olyan birtokot is, melynek némely részéhez rajtuk és rajtukon kívül még most mások is tulajdonjogot formálhatnak.

Kérjük szépen ne fenyegetőzzenek, hiszen a röpirat szerzőjének legjobban kell tudni a legközelebb már éppen ezen ügyben két perben érezte maga is, hogy a pernek két vége van, a melynek egyik végébe könnyű bele menni, de keserves legalább az egyik félnek belőle kijönni. —

Szántszándékkal hátul hagytam azt, hogy a röpirat kárhóztatja a hatóságot, s hogy a hiteltelekkönnyvet miért nem készítette el? miért hagyta hátul, mert itt egyenesen a röpirat szerzőjéhez akarok szólni, nem szólhatok az aláírókhoz, nem kárhóztatom az aláírókat, mindnyájan becsületes polgárok, értelmesek is, de mert sem idejük, sem alkalmuk nem lévén a város ügyeivel, körülményeivel foglalkozni jöbízeműleg írták alá, mit a szerző írt, de a szerző, ha nem volna annyira az indulat rabja, ha nem tartana azzal, hogy „ha az én házam ég, égjen az egész világ (!) meg mondhatta volna az aláíróknak, hogy Debreczen város 17 mérföld területre legnagyobb részben zálogbirtok volt, hogy a zálogos évekből most most már hálá Istennek mindig kifizelt megvált, megmagyarázhatta volna nekik — mint törvény tudó, hogy azt vagy ama azt írjuk Péter vagy Pál nevére, hanem ugyanakkor az egész országba megbírdetik, hogy mindazok, kik nem telekönnyvezendő birtokhoz tulajdonjogi igényt tartanak, jelenkezzenek, — s ezzel magukra csődítjük a szerencse vadászokat is, — s ez által nagyon sok pert akasztunk a város nyakába, olyanokat, melyeknek legnagyobb részétől 4-5 év alatt egész s'mán megszabadulhattunk volna.

Hálával tartozunk azoknak az előjáróknak, kik ezt eddig is el tudták huzni, mert ezelőtt még több lett volna a baj, ösmerem a röpirat aláírás aláíróit s felteszem rólok, hogy ha

jesithesse kötelességeit a saját hatáskörében, szükséges, hogy az őt környező világról is helyes fogalmat alkosson magának, és ismerje ennek az ő hatásköréhez való viszonyát. Praktice ez lehetetlen, mert a nő le van kötve azon körhöz, melyben született, és bár megfordul itt ott, mégis igen keveset tapasztal arra nézve, hogy világos képet nyerhesse, és a regényolvasás megfelelő ama feladatnak, hogy legalább theorice megismereti a nőket azon élettapasztalatokat, melyeket ezek gyakorlati uton sohasem ismerhetnének meg. Megismerik a társaságokat, és ezeknek már általános szokássá vált követelményeit, melyeket különbözően sohasem volna alkalmuk így összegezve megismerni. Megismerik továbbá a legkülönbözőbb jó, rossz, szerény vagy fenhéjázó, erkölcsös vagy gonosz egyedekeket, még pedig együtt, egymással szembeállítva, és a létrejött hasonlat vezérfonalul szolgálhat nekik.

Mindenesetre sokan fogják azon ellenvést tenni, hogy a regény csak igen ritkán tükrözi vissza az életnek hű képét és a személyeket gyakran csodálatos, sőt lehetetlen viszonyba hozza az eseményekkel. Ez sok esetben igaz, a dolgon azonban mitsem változtat; a nő az életben oly reális állapotot foglal el, hogy az eseményekből teljesen képes következtetéseket vonni. Miután pedig e következtetések által a külső viszonyokat és személyeket illető ítélőtehetsége nagyobbodik, természetesen nagyobbodik azon fiom érzés is, melylyel a nő meg tudja határozni, mi leendő reá nézve üdvös, mi pedig káros hatással. Eppen így a nő tisztá ép elméje azonnal felismeri a hamis jellemeket, és látkörének nagyobbodása nem okvetlen feltételezi azt, hogy a régi, kis helyre szorított érzelmei is folyton nagyobbodva végre szenvedélylyé fajuljanak. Hogy némely esetekben nincs így, az mitsem bizonyít, mert a szellemi és erkölcsi törpeség égy mint a phisikai, oly abnormalitás, melyből semmire se lehet következtetni.

kellő magyarázatot kapnak volna, ezt a pontot kihagyják a röpiratból.

Országgyűlés.

— A képviselőház. —

Budapest febr. 12.

Az 1855. évben Budapesten tartandó országos általános okiállításról szóló törvényjavaslatot tárgyalta ma a ház, miután előbb Krisztinkovics és Tóth Antal személyes természetű, továbbá Verhovaynak a házszabályokra vonatkozó megjegyzését meghallgatta. Hegedűs Sándor előadó indokolta a javaslatot, melytől Thaly Kálmán hozzászólalmas beszédében fejtekte ki, miként kellene csinálni azt a kiállítás, mi mindent kellene abba fölvenni. Steinacker és Halász Géza felszólalásai után Széchenyi Pál miniszter reflectált röviden a mondottakra, s a ház megkezdte a részletes tárgyalást, melynek során az 1. § hoz Thaly és Halász Géza oly értelmű módosítványokat adtak be, melyeket csak magyarországi készítmény állították ki, kivéve a magyar festők külföldön készített műveit. Hegedűs igen talpraesett replikája után a ház a javaslatot a bizottság szövegzése szerint fogadta el.

Ezután a bécsi nemzetközi villamosági kiállításról szóló javaslat fogadtatott el vita nélkül Baross Gábor előadó rövid bevezető beszéde után.

Ezzel az ülés véget ért. Legközelebbi ülés esütörtökön délelőtt 10 órakor, mikor is a megyék háztartásáról szóló javaslat fog tárgyalatni. —

A budapesti országos iparkiallítás.

— gr. Széchenyi Pál földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszter beszédéből. —

Országgyűlési tudósításunkban is olvasható, hogy a képviselőház tegnapi ülésén a budapesti országos iparkiallításról szóló törvényjavaslat tárgyalatott. Ez alkalomból hozzá szóltott a tárgyhoz gróf Széchenyi Pál földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszter is. Beszédéből közöljük a következőket:

A kiállítás szervezését és rendezését, a mint arról azok, a kik a törvényjavaslat indoklását figyelemmel kísérték, meggyőződhettek, a kormány nem azért vállalta magára, mintha leghivatottabbnak tartaná magát, mintha azt kizárólag a maga erejéből megtenni képes lenne, hanem épen mert az érdekeit tényezők, testületek, egyletek és hatóságok kellő közreműködésével kívánja azt a kormány eszközölni, ezt pedig teszi azért, mert azon értekezlet, a mely a legutóbbi időben ez ügyben tanácskozott, a melyen az országos iparegyesületnek hét tagja volt jelen, hosszas beható tanácskozások után maga kérte fel a kormányt, hogy ez ügyet vegye kezébe.

Az országos iparegyesületnek jelenlévő hét tagja közül ha-an ezt kívánták és indítványozták. Nem tartottam tehát hivatásomnak épen a legerdekeltebb feleket kívánáságra ellenállást foglalni, hanem kívánásunkat elfogadva, készségben nyilatkoztam a mellett, hogy a kormány az ügy rendezését átveszi, de csakis úgy, ha az érdekeltek felek, testületek közreműködnek, mert csakis azok közreműködésével lehetséges az ország becsületének és méltóságának megfelelő kiállítás rendezni.

A mi további rendezésre való befolyást illeti, az indoklásban ki van fejtve, hogy micsoda testületeket kívánok meghívni a bizottság közreműködéséhez. Ezeket ki fogom egó-

Azzal, hogy az élet tapasztalatait megismerteti, a regény még nem felelt meg azon feladatnak, melyet a nőkel szemben teljesítenie kell. A fő érdem az: hogy a képzelőtehetséget mindig foglalkoztatja. Miely gyorsan megszűnik az a forangú hölgynek, ki csak öltözékének él, mily gyorsan eltömp a közönséges nő, ki napról napra ugyanazon munkát végzi! A képzelőtehetséget nélkülöző nő hasonlít az illatnéküli virághoz. A nőnek nem adott testi erő; ezt a szellem ruganyossága pótolja ki. E ruganyosságának forrása pedig épen a képzelőtehetség, mely forrása egyszersmid az érzékenységnek. A nő feladata: az életet megszerpíteni, nem az érzélgés, hanem az élet minden körülményeinek szűppé változtatása által; ezt pedig csakis a képzelőtehetség varázserje eszközölheti, nem pedig a száraz realizmus.

A regényolvasás ellen felhozott vádak egyike, hogy túlságossá teszi a phantasiát. Lehet hogy így van ez azoknál, kik igen korán kezdtek olvasni, általában azonban e vad is alapatlan. A regényolvasás csak apoja a phantasiát, csak anyagot szolgáltat ennek tökéletes, nem pedig túlságos kifejlődésére.

Azt is vád gyanant szokták felhozni, hogy a regény mint családok elvonja az olvasót a hasznosabb, tartalomdusabb könyvektől. Ez bizonyára bir némi alappal, de még erre is van méntés. A komolyabb könyvek választásánál a nő még kevesebb gondot fordítanak, mint a regényeknél, és én meg vagyok győződve, hogy negyven kőtet regény nem zavarja egy össe a nő fejét, mint egyetlenegy meg nem értett bölcsészeti, vagy egy rosszul megértett természettudományi munka. A regény legalább nem idézi elő a hui tudvágyat, mely pedig valamely tudományos mű olvasásának rudes következménye. Hogy egy jól megválasztott, és az előismeretekhez mért tudományos mű előlvasása nemesak hogy nem káros, hanem fölötté kívánatos is, azt mondani is felesleges.

És hány nő tekint a regényt mint egy

szíteni még oly tagokkal, a kik még eddig tervbe véve nem voltak, t. i. a közmunkatárs és a fővárosi rendőrség egy-egy tagjával. E szerint nem 42, hanem 44 tagja lesz ezen bizottságnak. A miniszterium részéről kinevezendő 11 tag — kimondhatom — olyan lesz, a kik hivatalosan pótolni azon hézagokat, a melyek az egyes testületek által kinevezendő tagok mellett is jelentkeznek. A kinevezendő tagok tehát olyanok lesznek, a kik az ügyhöz értenek és a kiknek tevékenységére és buzgóságára a kormány minden körülmények közt számíthat.

A mi az indoklás azon részét illeti, amelyről Thaly képviselő ur azt mondta, hogy homályos és a mely a külföldi iparczikkek bebecsátására vonatkozik, erre azt vagyok bátor megjegyezni, hogy többet mondani, mint amennyi az indoklásban van, alig volna helyén, Meltőztassanak megengedni, végre is dobszóval verhet fogni nem lehet, mert ezzel még anyi sem érhető el, hogy az ember a verebet még csak lássa is.

Az indoklás utóljára is minden lehető képtel el nem oszthat; és különben is attól lehetne tartani, hogy miután az indoklást sokféleképpen olvassák, sok oly kényes kérdés támadhatna, a melyet így legjobban elkrühtünk, föltevve, hogy jóakarattal fogadják azt, a mit a kormány az indoklásban előterjeszt. Természetes, hogy ha a jóakarattal hiányzik, akkor nem lehet megérteni és akkor bele kellene bocsátkozni a legnagyobb nyilvánossággal minden egyes kérdésbe. —

A bizottság úgy van tervezve, hogy az országos iparegyesület tagjai, annak nagy részét fogják képezni. Azonkívül ki van mondva az indoklásban is, hogy ezen bizottság magat, minden egyes esetben szakértőkkel kiegészítheti. Itt tehát tisztán láthatni, hogy az iparosok maguk fogják a legnagyobb befolyást gyakorolni arra, vajjon micsoda iparczikkek lesznek azok, melyek külföldről becsátandók és melyek nem becsátandók be.

Es én részemről meg vagyok győződve, hogy azok, a kik maguk leginkább érdekeltek az ily dologban legjobban meg fogják ítélni, mi az, a mi nekik ártalmas és mi az, a mire szükségük van. Azonkívül tisztán meg van mondva az indoklásban is, hogy leginkább oly iparczikkek becsátandók be, a melyek nálunk nem készíttetnek, és a melyekre szükség van egyrészt a nagy közönségnek, hogy azokat lássa, másrészt az iparosoknak, hogy a szükséges serkentést kapják, hogy ők is azoknak készítésével foglalkozzanak.

Fővárosi levél.

A Kisfaludy-társaság ülése.

— A „D. E.” saját levelezőjétől. —

Budapest febr. 12-én.

Tegnap tartá a Kisfaludy-társaság harmadik közgyűlését. A fővárosi közönség, mely napról napra jobban érdeklődik a szépirodalom és művészet iránt, zűlö ásig megőrtés az akadémia természetét a művészet mellett egyuttal a kegyelet adóját is le akarván róni a társaság egykori elnöke Lukács Mórész iránt, kinek arcképepét tegnap leplezték le.

Az első felolvasó Gyulai Pál volt, ki remek beszédben szólt a meg sokaknak azon vádját, mintha a társaság nagy súlyt fektetvén az idegen művek lefordítására, a hazai irodalmat elhanyagolná. Szerinte a fordítások is megteszik azon szolgálatot, mint az eredeti művek. Bármily sürű volt is a beszédet követő előzenés, azért én mégis csak eldörögtem, hogy igen ózást az élet sivatagján? Kit nem indított volna meg azon jelenetnek látása, midőn egy ifju vagy akár idős nő feszült figyelemmel, mosolygó arcával vagy néha könnyelt szemekkel hajol egy könyv felé, mintha rá nézne a sors, a világ nem is léteznék, mintha olvasás közben minden bánatot elfeledné. És ki ne feledné örömmel, hacsak pillanatra is, a bánatot!

Miért is kárhóztatják a regényolvasást? A tiszta lelki nő vagy leány sohasem fogja példányképtül választani a regény azon személyét, mely mások megrontásában lelő örömet. A romlatlan szív ettől undorral fordul el, és bizonyos meglepődés érzete tölti be, és elvette megérdemelt sorsát. Egy tévura lépett vagy elcsábított fiatal leány iránt mindig szármalmat érzünk, sajnáljuk őt de azért nem roba nunk vesztünkbe, hogy minket meg mások sajnáljanak. Mások részvete soha se adja vissza az elvesztett boldogságot, ezt pedig senki se fogja hiába felidőzni.

Nagyon rosszul vélekednek tehát azok, kik a regényolvasást általában kárhóztatják, és a nők asztaláról száműzik a regényeket. — Én csak némileg érthetek veitk egyet. Azok a selejtes, csak az értekek ingerlésére szánt francia férc munkák, miket a „lelkes” kiadók a hazafiaság meleg köpenybe burkolva pusztán nyereszkedési vágyból fordítanak le, és terjesztenek el, fajtalam óriási mértékben, azon regények mondom csak szemétre valóak. De hát szükségünk van-e ezekre? Rászorultak-e az ilyen munkákra e nemzet leányai, kik honfitársukul tisztelhetik Jókait, Jókát, Eötvöst, Keményt? Nem, a magyar hölgyekből még nem halt ki a telkesedés, a litvány kufarok által másfélre terelt érdeklődés újra összpontosulni fog itthon, és regényiróink legszebb jua ma lézen a magyar nők által fejükre tűzött hervadhatatlan babérokoszorú!

Szirmay Lajos.

szép dolog francia nyelvet olvasni, de ten dalmunk rovasára, — az nem — chic.

Gyula után kezett titkári jelentés lalta a társaság ez id megemlékezést a vés saságot A ran y Jauo lálával érte. Beóth bonytak helyébe B. Gyula választattak m

Most Szaaz K kezett Lukács Mórész az ülésnek legérdekes szerint ma is kijelent egyszerűen fog szólni szólan beszélt, hogy is elhallgatta volna.

A z ajósan megté lésbeszédre költém m ad y Gyözötől, és t aj” és „Egykor és tóság miudakettőt tete Figyelemmel h Zichy Antal fel „Széchenyiné gróf S eről vala.

Érdekes fele Baktay Sándor beszélt, ezt azonban közönségnek hallgatta

Az ülés egy van tervezve, hogy az országos iparegyesület tagjai, annak nagy részét fogják képezni. Azonkívül ki van mondva az indoklásban is, hogy ezen bizottság magat, minden egyes esetben szakértőkkel kiegészítheti. Itt tehát tisztán láthatni, hogy az iparosok maguk fogják a legnagyobb befolyást gyakorolni arra, vajjon micsoda iparczikkek lesznek azok, melyek külföldről becsátandók és melyek nem becsátandók be.

Es én részemről meg vagyok győződve, hogy azok, a kik maguk leginkább érdekeltek az ily dologban legjobban meg fogják ítélni, mi az, a mi nekik ártalmas és mi az, a mire szükségük van. Azonkívül tisztán meg van mondva az indoklásban is, hogy leginkább oly iparczikkek becsátandók be, a melyek nálunk nem készíttetnek, és a melyekre szükség van egyrészt a nagy közönségnek, hogy azokat lássa, másrészt az iparosoknak, hogy a szükséges serkentést kapják, hogy ők is azoknak készítésével foglalkozzanak.

Az ülés egy van tervezve, hogy az országos iparegyesület tagjai, annak nagy részét fogják képezni. Azonkívül ki van mondva az indoklásban is, hogy ezen bizottság magat, minden egyes esetben szakértőkkel kiegészítheti. Itt tehát tisztán láthatni, hogy az iparosok maguk fogják a legnagyobb befolyást gyakorolni arra, vajjon micsoda iparczikkek lesznek azok, melyek külföldről becsátandók és melyek nem becsátandók be.

Este a nem z megünepelték Kis f letésének évfordulóját. Kisfaludy Károly ték, és a „Kérők” h s kiválóan előkelő köz zótér s maga a nyelv rása és a korai ruh házba vezettek vissza ható gyönyörködésel óráig a hajlat, s mo iszen mégis csak deré hogy ilyen jól tudja a a hasznossai és kellem Szinte érzem, h kis titűt álomra. I szükségest a kellemese voir! —

Napi — Jajék

Naptár: Kedd február 13. tor. görög-ország 12 p., nyugsz. 6 ó. reggel.

Korcsolya egylet. kaszinó szegleten zárt. Muzeum nyitva áll a fő 10 órától 12-ig.

Városi tanácsülés. esütörtökön a városi 10 órakor a városi

Iparkészkeres. ban. e. 10 órakor a városi

Urak táncestélye. 28-án. Szabadalva kör közgyűlés. vasas. f. hó 25-én d.

A deb. takarékpénztár. 10 órakor a városi

Iparkör értekezlet. háza ki. temében.

Polgári kör közgyűlés. Tisztviselői egyen 4-6 d. u. 3 órakor

Daláregylet évi közg. dében.

Alföldi takarékpénztár. d. e. 10 órakor (saját

Iparegyesületi tak. é. febr. 25. d. e. 26. óra temében.

Tomboi táncestély. A k estélye a „Bika”-ban

— Vasutunk ügye

érdeklő vasutak építé. szítésével megbízott 60- latát befejezvé, ezen közmunkaváltásig pénz e munkaerő beosztása ir tárgyalása czéljából Bih. é. február 24 ik napjara hivaik egybe.

— Márkus Etel

hetséges övündeké nő megérkezett városunkba. lesz. „A bagdadi herceg

ja játszan, melyben két Margit ragyogtatta fényes hogy a legszebb siker k fellépteit, hogy aztán szer

hassák, épen azon szer színházunknál, de általa Annyit előre is mondha holnap előadást megőzük ju színésznőben egy ritk láthatni, kiak ha tehetsé nyűri természetével arányba mint a holnaputáni kísér követni.

— Tanügy. A det ház leány nevelő intézete

A tisztelt fogyasztó közönség szives figyelmébe ajánljuk!

Hazai-kávé

1/2 és 1/4 kilós ládácskákban és kerek díszes csomagokban

egjobb, legtisztább és e szerint legolcsóbb

kávépótolmány

Raktárak az ország minden nagyobb fűszerüzleteiben l. magyar csokolád-, pót- és fűgékávé gyár Budapestén.

Arjegyzék kívántra bérmentesen küldetik.

(Vörös kereszt)

Fűgékivonat

1/4 és 1/8 kilós díszes csomagokban

legjobb olaszfűgéköl gyártott

FŰGÉKÁVÉ-PÓTOLMÁNY.

Electro Homoópathia.

A hírneves tankönyv, mely az Electro Homoópathia rendszerét hűen ismerteti és a gyógyíthatan betegségek biztos gyógykezelésére bő adatokat tartalmaz, a Berard lelkész által átdolgozott francia kiadás szerint legújabb magyar nyelven is megjelent és minden könyvkereskedésben kapható. Ára 2 frt.

Budapesti főraktára az Electro homoópathiai gyógyszereknek. Gyógyszertár a „Palatinushoz“ vacsi körút 17-ik szám.

Rendelő orvos: Dr. Feichtmann A. Cseréss, Békés megye.

Hoff János-féle maláta-kivonat egészségügyi sör. Ezen, kik minden reményről lemondottak már, ezen gyógyhatású italnak köszönik életüket a örvidenek neki.

HOFF JÁNOS

porosz kir., kereskedelmi tanácsosnak a koronás arany- érdemkereszt (u. a) díjazott, magas rendek lovagjának, a Hoff János fele maláta-kivonat feltalálójának és egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejdelem i. udvari szállírójának Bécsben.

Gyár: Graben, Bräunerhof, Bräunerstrasse 2 szám, leoda- és gyári raktár: Graben, Bräunerstrasse 8.

Legkínosabb köhögés, légzési és torokhurut, mel, gyomor- és vesesebajok gyógyításának ezen valószínűségű kinostartalmát képező tulajdonságok által.

Egyetlen leányom, ki már 5 év óta heves köhögésben és mellfájásban szenved, a legborzasztóbb fejlelmre adott okot, midőn ennek egy hírlapi hirdetésére lettem figyelmeztetve s az ön jeles maláta-kivonattól magamnak egy próbaküldeményt hoztattam.

Ezen időtől fogva, azaz januártól július elejéig leányom a maláta-kivonatot használja s a köhögését maláta-kivonattal használja s oly jelenékenyen javul, hogy immár teljesen felépültnek nyilatkozatom ki. Mi mindnyaján gyermekeink élete megmentőjének tekintjük önt s örök hála éreztünk magunkat kötelezve.

Neumarkt, 1881. aug. huszötus 21. Tisztelettel

Ich H. bírtokosó Neumarktban, Siniában Raktárak Debreczenben: Csanak József, Rekl J. Z., továbbá Gerényi Fülöp, Varga Lajos, Nagy-Károly: Ujházi István, Nagyváradi: Jankó Antal, Nyiregyháza: Korányi László, továbbá az ország minden nagyobb gyógyszerárában. I. Budapestben Zsigárdus utca 7 sz.

KIADÓ

az özv. Fekete István-né által birt a két galambhoz címzet helyiség, (Rózsater) értekezhetni Kuczik Gábor urnál (dohánygyár utca).

A „DEBRECZENI ELLENŐR“

szerkesztősége és kiadóhivatala

tisztelt ELŐFIZETŐIVEL, a HIRDETŐ CZÉGEKKEL általában a nagy közönséggel tudatja, hogy lakó helyiségét megváltoztatván, az

Piacz-utcza SIMONFFY-ház

a volt HOROGH féle vendéglő helyiségében

(a városházával szemben) található.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“ NYOMDÁJA

a VECSEY-házból szintén ide költözött át. Addig is, míg a teljesen ÚJ és GAZDAG FELSZERELÉS megérkezik, itt mindenféle nyomtatványok megrendelhetők.

Bejárat a szerkesztőségbe és nyomdába piacz-utczán és a hal-zugban van.

Szerkesztőség

és

kiadóhivatal

Piacz, Simonffy-ház a rosházával szemben

Ide intézendők a lapra lemi részét illető minden közlemény, valamint előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és hirdetésmények. Bérmentesen levélkék csak ismételtől fogadtatnak.

X. évfoly

Egy el

(T. Tiszta

mán fiából nagyra mert beszélni tud kell, ott van Szilvénem beszélni nem lőle nagy ember mert már is helyszélni.

Keleti népkal. A londoni Kossuthnak, hogy lakó magyar embnyal áll elő, csak sem ismeri a me is annyi az indít csak az a hiba, h életfilozofiaja. Sz is, ki máskülönbe hozzá csillogó eszfejelégyára esett elő állani, s én ne valamely indítvány lált volna. A kis l ságának is ő az eg de hiszen ennél sz is alig lehetne egy

A szélsőbal b igen engedték, hog nak én is elmond ményemet e tárgy met kérek, akar h akár nem: egy új állítására nem len ha. És akar állnak rikából meg Neme gliaból, szerintem fogadandók, amely azért hogy valami rosszul van, nem k azonképen cseleked

Azt, hogy a olyan szegény en pár holdat képes v egy párt és ismét e a föld szerzésről ez zárva, azt a méltán lyeselni nem lehet.

A „Debreczeni B

Egy asszony, a k Reg

Irta: T6V31E

(36-ik fo

XV

Berta valakiv

— Mivel lehetünk Pompásan méltóztatik k beszélgeté Kaller, hajlon solyogva, mintha nem tu ságnak hat héttel elé megzökni. Mit tartozott hez! Elegánsan nézett k pénze is, ez a fő.

— Nehány pár K Kaller ur — mondás, e vizsgálólag nézegetvén B nézőben fordította el fejét gott. — Miféle harisnyá a táblán heverő harisnyá — Eladók, — váta mosolyival, mely gunyt é ki egyszerre, mi alatt szó tett, ki elfordított arczza sát leküzdzeni igyekeztvén mekét, ki a cifra nem bánt.

— Únügy, — mont ismét egy lenező tekint szenvedő teremtést, minth sárdarab nézné le a gyén Kaller azonnal elővo mialatt a segéd Bertához — Egy forintot add nem, —